

0336

इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ धुळे.

—: हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह :—

ग्रंथ क्रमांक ४३८/के३८२(४३८)

ग्रंथ नाम स्वात्मसुख

विषय मन्वेदात.

मराठी

एकनाथ-बालसुख

४३४ वे : ३२२

१६२

४३४ वे : ३२२

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीसरस्वतीयनमः॥ श्रीगुरुभ्योनमः॥ ॐ नमोऽस्त्रीदानंदा॥ जग
दादिअनंदकंदा॥ नीजानंदेअभयेवरदा॥ सद्गुरुराया॥ १॥ जयावेनिअवलोकने॥
हारयेकायेकपणें॥ केलेसर्वांगदेखणें॥ ०॥ नेमदेवें॥ २॥ येकपणिअनेक॥ किंआ
नेकिंदावियेक॥ नवलकैसेकोतुक॥ दुजेनविण॥ ३॥ तेथेंदुजेंचिनाहिं॥ तेथेंस्त
तिस्तवनतेंकाईशब्दाधिनिष्ठावेनांदि॥ मांस्तवनकाईसें॥ ४॥ पाहातांरुपाचादुः
काळु॥ नामाचाविराळु॥ तेथेंस्तवनाचागोदळु॥ रीघेकोटें॥ ५॥ तेथेंयेकपणिविणें
येक॥ जोकांजनार्दननुनिजमुख॥ स्तवावयादेव॥ नीशंकऐसा॥ ६॥ ऐसेंवेदेंआपुलें
आपण॥ सामर्थ्यकीजेनीरोपण॥ तेथेंस्तवनिदुजेपण॥ लागेलकैसें॥ ७॥ नातारि
शब्दाधिपदवि॥ लागेशब्देचिबोलावि॥ कांजीवाचियेकोपजिविं॥ जीउचिजाणे
॥ ८॥ आतांगुरुशिष्यदोनि॥ आणुनियेकपणें॥ रीघालोनिस्तवनि॥ स्तवावया

(21)

॥१॥

॥९॥ तरि देउनि आपुलि पुष्टी ॥ मज समाविलें आपुला पोटी ॥ याहि वरि कृपा दृष्टि ॥ याला
गी करि ॥१०॥ जो आपुलि अरूप स्थिती ॥ ते वा ना वि अभिनव किर्ति ॥ जेणे संतः सज्जन
होति ॥ संतुष्ट सदा ॥११॥ आतां संतां चामनो गति ॥ ते निबोला वें प्रस्तुति ॥ तरि सांगों
स्वरूप स्थिति ॥ सुनिश्चीत ॥१२॥ तरि कनिकटीणीं आवे गला ॥ पाहातां जैसि स्फटिक
सिला ॥ तैसें जाण सकला ॥ स्वरूप असे ॥१३॥ सांडुनि आरद्र ते चारो हो ॥ नाडल
त भरला दो हो ॥ तैसे ते वस्तु पाहा हो ॥ सर्वत्र असे ॥१४॥ भडल सांडुनि निश्चल ॥ व
स्तु धातु जैसि पुष्कल ॥ तैसें जे सकल ॥ सकल असे ॥१५॥ गगन सर्वांसि स्पर्सें ॥ परि
स्पर्शालें दे न दिसे ॥ आत्मां सनिधे ते सा असे ॥ आड लले विण ॥१६॥ सुन्य त्या सां
डुनी गगनें ॥ सर्वत्र सर्वदा असणें ॥ आत्मा ते सा पूर्ण पणें ॥ सर्वदा सर्वां ॥१७॥ जेना
डले स्पर्शनि ॥ घसवरे नां जल घशायि ॥ सुन्या सुन्य त्व करुनि ॥ सेवित वसे ॥१८॥

॥१॥

(2A)

जेंवर्ततां हिजगिं नाडत आडलें सर्वगिं ॥ आंगा आंगल्यसंयोगी ॥ नुरउनिअसे ॥ १९ ॥
सदुपाचिनिजात्मगति ॥ हे सांगितली स्वरूपस्थिति ॥ आतां चिदुपाचिउपपति ॥ सहजें
दृष्टांति सांगेन ॥ २० ॥ सांडुनि ज्वालाकाजला ॥ दिपप्रकाश उमला ॥ असे तैषि आत्मक
ला ॥ कलातित ॥ २१ ॥ कांर विवीव अस्तशालियां जाये ॥ आण प्रभातै सि विजाहे ॥ ते
आत्मा प्रभापाहे ॥ उष्णातित ॥ २२ ॥ नातरि आंधार निरुमुपोटी ॥ उष्णाचा दणें दोहि नि
घोळिं ॥ त्यावरि जे दशा उठी ॥ ते आत्म प्रभा ॥ २३ ॥ कांडोला सांडुनि मागे ॥ दीसतें देव
डुनि वेगे ॥ मांडि देखणे होउनि सर्वांगे ॥ सर्वच वस्त ॥ २४ ॥ यक्षोरें घालुनि माचारि ॥ रा
ब्द ननिघतां बाहेरि ॥ माजि अर्थु असे जयापरि ॥ तै सि वस्त ॥ २५ ॥ आडलु सांडुनि
आरिसा ॥ संमुख गगनाबेवडा जैसा ॥ तो असतु चिना हि होये कैसा ॥ आत्मा तै सापें
असे ॥ २६ ॥ सदपचिदपदोहि ॥ नीरोपीली उपमाला उनि ॥ आतां श्वानंदु सांगो सु

(31)

स्त्रींन्ही॥ जो आई कतां कांनि॥ मन निवे॥ २७॥ कां साकर करो निवे गली॥ गोडि चिकिजे नि
राली॥ स्वादु सर्व गिंस कलि॥ तो श्वानंदु जाणा॥ २८॥ नातरि रति चा अंति॥ जे होये सु
ख प्राप्ती॥ ते सर्व दासर्वा गें भोगिती॥ साहुं निरति श्वानंदु॥ २९॥ कां रसेनं विण फुडि॥ स
दां सर्व गें गोडि॥ भोगिजे जे आवडि॥ ते स्वानंद सुख॥ ३०॥ कां कामिणि विण काम सुख
वीर्य खलुणें विण देख॥ उपजे तो खे विण संतोख॥ तें स्वात्म सुख॥ ३१॥ सच्चिद आणि
आनंद॥ हा आद्यवृत्ती चा भेद॥ परिवस्त न देत्री विधा॥ ते ये कवंद्यनी जानंदे॥ ३२॥
मदति ख आणि पीवली॥ ति ना वीर्ये की चा फे कली॥ ते विसच्चिदानं बोली॥ वस्तु द
ये कलिये कलें॥ ३३॥ जे से आपुले चि मुख॥ न के आपणा संमुख विमुख॥ ते सें न के
नि सुख दुःख॥ सहज सुख सदा दित॥ ३४॥ सदतें चिद विदतें चि आनंद॥ वस्तु न
दे त्रिविधा॥ तें ये कवंद्य ये कलें॥ ३५॥ तें दुजे न विण जाणा॥ नुपजतां ये कपणा॥ सुख

॥२॥

॥२॥

(3A)

सुखत्वं संपूर्णं ॥ ते स्वयं वंद्य ॥ ३६ ॥ जेथें ध्यान अवघें सरे ॥ ध्ये वेगलें नुरे ॥ ध्यातां सर्वांगि विरे
विराले पणें सि ॥ ३७ ॥ दृश्य दृष्टे न सिं मिले ॥ त वंद्ये पण तात्का ह गले ॥ दर्प न ये कले पणें माव
ले ॥ निर्विषे सिं ॥ ३८ ॥ ज्ञाता ज्ञई ज्ञत्वं जडे ॥ तेथें ज्ञान लजिलें बुडे ॥ वस्तु वस्तुत्वं आंगा घेडे ॥
वेदनें विण ॥ ३९ ॥ प्रमाता प्रमाण ॥ होहि जालि अप्रमाण ॥ परमार्थे सि कारण ॥ अकारण जालें
॥ ४० ॥ जैसे सिध्द रूप आसतां ॥ ते जेणे प्रकारें ये हातां ॥ ते साधन हित त्वतां ॥ सांगेन आईक
॥ ४१ ॥ सुमनसांडुनि वेगला ॥ गुणे विणें गुफि जे माला ॥ ते सि आत्मसाधन के वला ॥ आत्मसि
धिचें ॥ ४२ ॥ लहया लहरि जालें गिजे ॥ जेथें जालें गणि ना तले दुजे ॥ ते सें आत्मसाधन
जाणिजे ॥ आत्मसिधीचें ॥ ४३ ॥ अलंकार सोनियां मिले ॥ तेथे मिलि दुजे ना उले ॥ जे
सिया अखंड वृत्ति फले ॥ आत्मसाधन ॥ ४४ ॥ जेथें आतलों न सके ज्ञान ॥ तेथें कैचे ध्येय ध्या
ता ध्यान ॥ तेथें वस्तुचें साधन ॥ वस्तुचि होये ॥ ४५ ॥ लोहो कां लोखंड घेडे ॥ ते सि वस्तु वस्तुत्वं

(W)

विजोडे॥ जैसं सुर्याने निउजेउं॥ सुर्ये विदिसे॥ ४६॥ जैसं सुवर्णधन॥ कांधनें सुवर्ण॥ तैसे वस्त
त्रं साधन॥ वस्तु विहोये॥ ४७॥ बाहु विण खेवं॥ पाणें विण धावं॥ मने विण भाव॥ भावन जेथें
॥ ४८॥ शब्दे विण बोलि॥ चरणें विण चाली॥ दृष्टि विण आली॥ दर्शन शोभा॥ ४९॥ कीय विण क
र्मा॥ दानें विण धर्म॥ धारणें विण उपशम॥ मांडला दिसे॥ ५०॥ जे विषे कपणें तंतु॥ अने क
परतो विहोतु॥ तैसि ये कात्मता जगा आंतु॥ लक्ष जे ते साधन॥ ५१॥ वृत्ति सी अखंडतानघ
उ॥ तवं साधनि साध्य कै॥ वैजोडे॥ जैसं भंगलें पात्र कोरेउं॥ भरितो रितें॥ ५२॥ घटा का शक्ति
नि आकासे॥ सदा महदा का पिंवसे॥ घट भंगि अर्ध भंगि असे॥ जेथीं चितेथीं॥ ५३॥ तो घट
जै दैवं वसे फुटे॥ भग घटा का षल गे निवाटे॥ तैनि महदा का सिं भेटे॥ य हविं का पेचुके
॥ ५४॥ तैसि आकारिं निराकारी॥ वृत्ति अखंड खेंधरणां धरिते॥ साध्या नाचा साक्षात्का
रीं॥ कार्य सिद्धी॥ ५५॥ तया नाव साधना॥ आत्म साक्षात्कारि चें अंजन॥ जें हात वसे लया नि

॥३॥

॥३॥

(4A)

धान॥ होई जे स्वये॥ ५६॥ सुर्यके लादी वसु॥ जलबींदु करि पाउसु॥ कांप्रुथ्वी करि कणांसु॥ श्वात्म
लावा॥ ५७॥ ते सें साध्याचि साधन॥ जवन ये अनुसंधान॥ तंव वांचुनि मन॥ सद्भावनाहि॥ ५८॥
जेथे श्वरूपाचि नास्तिक॥ तेथे ऐसाधने देख॥ तेथें चि आणिली आस्तीक॥ आत्मं लाचि॥
५९॥ जेथें ब्रह्म हें जग नव्हे॥ तेचि ब्रह्म त्वें उभें राहो॥ कै तरि कवण पांन पाहो॥ सर्वार्थ भावें॥ ६०॥
चि तां मणिचाहिरा॥ वारितरुखरा॥ मीनले या अलंकारा॥ नमानिक वणु॥ ६१॥ आकाशाचा द
र्पण॥ सभुं रजो उलासं पुणु॥ तरि सखरूपाक वणु॥ पाहों विसरे॥ ६२॥ तेथें न पाहातां श्वरूपा
से॥ वीस्मर्णा माजितें चि दिसे॥ कर्म क्रीण हि सारि सें॥ लागलें सदा॥ ६३॥ तें सांडितां सांडिले
न जाये॥ डोले साकितां अधिक होये॥ देहाचा देह त्रिमुनि शोशखोये॥ सहजान्वये स्वभावं॥ ६४॥
कां मुक्ताफलाचा परिसु॥ जो उलेयां स्वप्रकासु॥ तरि मुगुटि बांधतां उल्हासु॥ न करि कवणु॥ ६५॥
कां कल्पतरूचें साड॥ सुवासु सुंदर आणि गोड॥ मिनलीयां ईद्रीयां कोड॥ नुपर विकंकणु॥ ६६॥

57

तैसापरमात्मांपरेसु॥ सर्वरूपेंरूपसु॥ जोडलियांकांडोलसु॥ डोलेशाकीं॥ ६७॥ यापरिजेप्रति
मा॥ तेथप्रकटेलपरमात्मां॥ हेगोडिआत्मयारामां॥ निमनेनमवि॥ ६८॥ जैसेंसुर्याचेंकिर
णां॥ सुर्यापुढेंधावेंतीजाण॥ तेणेंप्रकासेंसुर्यपण॥ आधीकाधीक॥ ६९॥ कांरंलाचि
कील॥ रलावरिवाडेप्रबल॥ तेणेंरंलांसिचिकेवल॥ प्रबलतांआणीं॥ ७०॥ कांचं
दनाचावासु॥ चंदनांहोउनिचौरसु॥ धावेतेणेअतिप्रकासु॥ चंदनाआणि॥ ७१॥
कांअग्निचेयाज्वाला॥ अग्निवरिवाडलियाप्रबल॥ तेणेंअतिरूपअनल॥ आ
णिलेंजैसें॥ ७२॥ तैसेंविश्वप्रकासितयागमस्ती॥ याचेकिरणयानानावेक्ती॥ तेथें
नास्तीकतादेखति॥ तेमुखमृगतृष्णाक॥ ७३॥ होकांचिद्रलांचेकिली॥ तेहंचराचर
सकल॥ ऐसिकलानदिसेतेसमल॥ पडलदृष्टि॥ ७४॥ असोहेसुवर्णाचिद्वारि॥
करुनीघातलीबुदुचाकंठी॥ तेणेतोगोमटी॥ दिसेलकाई॥ ७५॥ मांयाचेंचिकरुनि

॥ ४ ॥

भुशण॥ अंगप्रयांजिं जाण॥ बाणलीया सुंदरपण॥ शोभेसिये॥ ७६॥ तैसें स्वरूपजे निर्विकार
 याचे सर्वांग भुशण चराचरा॥ तेणें सिं अलंकार लें मनोहर॥ स्वरूपविशोभे॥ ७७॥ चंदनाचे
 सनिधी सोडें॥ नमोडितां चंदन लघडे॥ ते सावस्तुचे निळांगें प्रपंचु बोडे॥ ले दुषते सिं॥ ७८॥
 सुवर्ण आणी भुषण॥ तेथे काये आडे दोनि पण॥ प्रकट पाहातां कांकण॥ सोने विदीसे॥ ७९॥
 सेंघ पद पाहातां दीठी॥ तंतु सिचि होये भेटी॥ तैसे अवलोकितां सकल श्रद्धि॥ स्वरूपविभासे
 ॥ ८०॥ सागरिं भरितें दोरो॥ तेणे सागर त्वचडे किं वो होय॥ तैसे जगदाकारें प्रकटे॥ ईस्वर सता॥ ८१॥
 ऐसि ऐसि पासं विति॥ ईद्रिये कर्माचि प्रवृत्ति॥ प्रवृत्तां हि स्थिति॥ बाधून पावो॥ ८२॥ चंद्रकार्ये
 चादीं एं नी हारो॥ सागरुल हरियास्त वलं पो॥ तैसे ईद्रिये कर्म आत्मालोपो॥ कि प्रकटे श्रंये॥
 ॥ ८३॥ यालागि उघडिया द्रष्टि॥ पाहातां दृश्यें सिं नहे भेटी॥ नावां रूपा विषुद्धी॥ देखतां हिं॥ ८४॥
 सुवर्ण चक्षुणति नग॥ तेन गनहेति सोनें ची चांग॥ तैसें दृश्याचे देखतां आंग॥ द्रष्टा विदीसे
 ॥ ८५॥ ह्मणे म्यां सोने विपाहो वेदिठी॥ तरि पुढो ठेवि जैल खोटी॥ परि खोटी वेगली भेटी॥ सुव

(6)

तिं न घेउ ॥ ८६ ॥ तै सें जग हें पर ते न्यावें ॥ मग आत्मा लम्या पाहावें ॥ कां कण आटुनि स्त्रंणवें ॥
सुवर्ण आतां ॥ ८७ ॥ तरि आटावें हे आटाटी ॥ संकल्प सनिपात उठी ॥ ये हवी आटी तां नाटी
तां दीठी ॥ सोनें चिदी से ॥ ८८ ॥ तरंगाल हरि मिले ॥ तेथें विजातिय नाडले ॥ तें विसकली
सकलें ॥ श्वात्म भावो ॥ ८९ ॥ छाया मंद पिचीवी चित्र सेना ॥ दिपें विण दी सो कां नयनां ॥
तै सी प्रवृत्तिकर्म गणनां ॥ स्वात्म प्रभाग निजे ॥ ९० ॥ त्या मंद पामा जिजे जें दिसे ॥ तद्दपें दीप
प्रभा नि अभा से ॥ तै सा जग दाकारें प्रकासे ॥ निर्विकार आत्मां ॥ ९१ ॥ तेथें देवाचें देवपण स
रे ॥ भक्ताचे भक्तपण पुरे ॥ तद्दी भजन उगे ॥ निर्विशेसिं ॥ ९२ ॥ उदकाचें मोतिं होये ॥ तेथें उ
दक पणि शोरा जाये ॥ तद्दिक्षण तिपाणिं आहे ॥ अति दीप्ती प्रभा ॥ ९३ ॥ कासिहुनि परते का
पडि ॥ तो गांवाये घेउनि गुडि ॥ तद्दिपात्री श्रेय न सोडि ॥ क्षेत्र त्यागें ॥ ९४ ॥ कां अमृत से विजे
नरें ॥ तें सेवितां विनिसे रासगे ॥ परि आंगी अमरत्व उगे ॥ अमृत विण ॥ ९५ ॥ तै सि आत्म
सिदी देउनि भेटी ॥ सर्व साधना तात्काल पोरी ॥ ते आत्म सिदी वरि उठी ॥ सद्गुरु भज

॥ ५ ॥

(6A)

नं॥६॥हं अद्वैत भजनचोखडे॥अनुभवजाणतिपुढें॥येरांपरिसतांचिकानेडें॥मंदभा
ग्या॥७॥पाहापांचंद्रकिर्णिचेअमृत॥तिणेचकोरहोतीचुस॥परिवायेसाकायेतेथें॥प्रझा
धरिती॥८॥चंद्रचकोराचुसकरि॥येरांआणदेवोनीपांकायेवरी॥जोजैसिप्रधाधरि॥
तोतैशापरिसंचुस॥९॥वानंरसकलफलेखाये॥परिनारेलेअहेरुनिजाये॥तयाचे
अभ्यातरनहेराउकेंतपा॥१०॥तैसिआत्मंसाक्षात्काराचि॥सजुरुआधिष्ठात्रिक
लसिंचि॥अणउनिसाध्याहिवरितयाचि॥सवाघडो॥११॥ब्रह्माहुनिआधीकगुरुसिआ
लें॥ब्रह्माब्रह्मसुयाचेनिबोले॥यालागिभजनविहीले॥सायुज्यन्विग्रामाथां॥१२॥जेंका
लासिनाकले॥जेंदेखोनसकतिबुध्यादीबोलेसकलें॥तेथेंविवेकाचेंमंदडोले॥गुरु
अंजनेविणा॥१३॥जेनप्रकासितरुणि॥जेंनोबलवेवेदवचनि॥येवडियेवस्तुचागुरुदा
नी॥दयालुबें॥१४॥जयासुर्याचेनिप्रकासें॥नदिसतिकालगणनाभासे॥जयासुर्या
चेनिदिवसें॥अमतिप्रलयो॥१५॥जयासुर्याचेनियोगें॥जगिंकर्महोयेदाटुंगें॥हरिहराचें

हिंवेगें॥ आयुशहरि॥ दी॥ जेणे गमना गमन हेरासि॥ चरंजिवियाचे आयुंष्य ग्रासी॥ मग ते हि
 लोक काल पासि॥ बांधोनि घाली॥ ७॥ जया सुर्याचे नि आंगें॥ स्या हा खधाचाले वेगें॥ याला
 गी सुरनर पितर पागें॥ पागंले त्रुसी॥ जया सुर्याचे नीसंगें॥ दिसां लागले तिसकल ज
 गें॥ बालाग्रिचे संवेगें॥ दुबल दिसे॥ गवा दृढारिचें परिमाण॥ जेणे सुर्ये दिसति जा
 ए॥ येवटे प्रकाशाचे महिमांन॥ जयाचे आंगी॥ १०॥ परिशीलो मया व्यापि वस्तु पाहिं॥ दा
 खवा वया काहिं॥ कोणे तरि टाई॥ दीस विताकां॥ ११॥ जे सर्वत्र संदा असे॥ ते कोणें हें
 कालि दिसे॥ ऐसें न करे वंचि प्रकारें॥ जयाचे नि॥ १२॥ ऐसिं वस्तु सुर्ये न प्रकासे॥ ते स
 दुरु रूपाले सें॥ आपणांस कट भासे॥ तदपजग॥ १३॥ जयाचे रूपे चापोटीं॥ हारपीत सु
 र्याच्या कोटी॥ न दिसे ते दा विदुष्टि॥ रूपालु जे॥ १४॥ वेद विहितो ते नी बोले॥ वेद वच
 ने जग उदुरले॥ वर्णाश्रमांच वहिलें॥ मार्ग वेदां॥ १५॥ वेद शब्द शृष्टीचा अर्क॥ वेदेंति ख

(1)

॥६॥

॥६॥

(7A)

टुकेलातर्कु॥ वेदबलेलोकु॥ तोंशुजाहाला॥ १७॥ प्रपंचपदार्थजाण॥ वेदेंचिकेलें
अभिधान॥ वेदांस्तवशांन॥ अशांनजाहले॥ १८॥ येवढीजाणिवेचिहांव॥ धननिघेवों
गेलावस्तचेनांव॥ तवतेउलथुनिसिंब॥ अविद्यचि॥ १९॥ आत्मांसच्चिदानंद॥ हाअवि
द्यकबोध॥ आत्मानांवाचाअनुवाद॥ करितांवेदथोटांवला॥ २०॥ नीत्यनित्याचारव
टपटा॥ करितांनॉवाचिप्रतिष्ठा॥ नव्हेमगउफराठा॥ लाजिलावेदु॥ २१॥ हांणेनीवस्तचि
यापाटा॥ नचलतिवेदवचनवाटा॥ याळागिनेतिंनेतियानिष्टा॥ परतलातो॥ २२॥ असेवे
दनबोलवेचिशब्दें॥ तेसद्गुरुपादप्रसादें॥ निराब्देंचिवाचावदे॥ मौन्येविण॥ २३॥ नव
लहपेचिकरणी॥ मौन्येंचिबोलविवचनी॥ जेंआधिमध्यअवसानिं॥ तिणेंसिंशब्दु
॥ २४॥ वस्तवांचुनिकांहि॥ वोसतरिउरलेंनाहिं॥ मारितांशेब्दुकवणेंटाई॥ उपजेलसां
गा॥ २५॥ सागरुखवद्याचिपरतासारि॥ मगकाश्यावरिचालतिललहरि॥ तैशावस्त

(४)

विणशब्दुकुशरि॥ शोभतिकोठें॥ २६॥ प्राणनिवोत्राजाये॥ तेथेंनिमीशोनिशकोठें आहे॥
तैसें वस्तु विणकां होये॥ शेब्दासि वीभा॥ २७॥ यालागी वेदासि जें कानेडें॥ तें सद्गुरुक
पाउजिडे॥ वाचेचि येगांठी पडे॥ वस्तु सबल॥ २८॥ मन देखिलें या ठाया जाये॥ न देखिले
अवंणि पाहे॥ मन कळीतां राहे॥ पदार्थ कवणु॥ २९॥ तया मनापासि पदार्थता॥ वस्तु स
र्वत्र सांगता॥ परिन कल्पेचि सर्वथा॥ अंशमात्र॥ ३०॥ मनासि वस्तु चि सोये॥ धरितां
गजबजिले ठाये॥ कांहीं न लाभोनियां राहे॥ थोंटा वलें॥ ३१॥ वस्तु सांगतां मागे पूढें॥
पाहातां कांहीं चना तुडे॥ मग भावां वलें वेडे॥ मन चि होये॥ ३२॥ ऐसि मनाचिया अस्थ
नाना हेतुक ल्पितां॥ परिवस्तु चावारा सर्वथा॥ न लाभेचि कांही॥ ३३॥ तयासि सद्गुरु
रुपा तु सोरें॥ प्रतितिचा प्रत्ययो स्फूरे॥ मग पणासि विसरे॥ वीन रलें पणें॥ ३४॥ ज्या वस्तु
पासि गोडि॥ लागल्या मनन सोडि॥ अधीकाधिक दे बुढी॥ स्वानंद डोंई॥ ३५॥ तेथुनि

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

व

(8A)

मनमागुतेउठि परितदुपेंचिनसुटेमिठि॥ अबलोकितांसकलश्रुति स्वरूपचिभासे
॥३६॥ जैसीबु डालाघटुसागरितोनिघालायाबौहिवाहिरि॥ रीताकैसेयापरिरी
घोंलाहे॥३७॥ जलयेकदेहिअसे॥ तरिघटुवाहिरिनिघोंउमसे॥ वस्तयेकार्णवपू
र्णदिसे॥ मगनीघोंकेंलाहे॥३८॥ ईलपरिसांतेसगटी॥ तोसोनेचिहोउनउठि॥ मग
ईलेपणपाहातांदिठि॥ कायेलोखंडहोईल॥३९॥ तैसिगुरुकपामनांसिहोये॥ मगव
स्तलेंचिहोउनिराहे॥ तेथुनिचराचरजहीपाहे॥ तहीमनमनपणानये॥४०॥ याप
रिचंचलामनां॥ सद्गुरुकपासमाधानां॥ आणिकतेविवंचना॥ ऐसिआहे॥४१॥
कालुसुरनरांक्षयोकरी॥ कालुश्रेष्ठांनैसकांरि॥ कालुहरिहरातेंमारि॥ मारकपणें॥४२॥
कालुअमरातेंगिली॥ कालुअंतकातेंसली॥ कालुप्रलयारुद्राचिहोली॥ सहजकालें
करी॥४३॥ कालुब्रह्माडांथेंखाये॥ तेथेंरुद्रादिवीधाताकैसाराहे॥ ब्रह्मांडआवर्तिजे

(१)

होये ते काला चें खाजे ॥ ४४ ॥ या परिकालु दुरा ॥ कोणि न सके आवंरु ॥ तो कालु हि होये आ
तां धारु ॥ गुरु कपे चा ॥ ४५ ॥ ऐषिते सिया प्रौढी ॥ कालु अमर पदे मोडि ॥ मग सुन्याचि न
रडि मुरडु निखाये ॥ ४६ ॥ गुरु कपे चिया सझावा ॥ कालु करुं लागे सेवा ॥ अनित्य ना सुनिते
कां जग नित्य लेंदा वि ॥ ४७ ॥ ऐसि सेवा करि संतोसे ॥ उत्राई ह्मणे हरि खें ॥ तव कालु काल
पणामुके ॥ अनित्य नासे ॥ ४८ ॥ नवल गुरु रुपा किजे ॥ कालु विकालु निवारिजे ॥ मग अन
कलीत उरिजे ॥ आपणा ते श्वये ॥ ४९ ॥ ह्मणे नि काला निधामा थां ॥ ओहे गुरु कपे चि सता ॥
याला गिकाला चानियें ता ॥ सद्गुरु स्वामि ॥ ५० ॥ कालु करि सेवा ॥ ऐसा गुरु चरणि भावोध
रावा ॥ याला गि संत वैष्णवां ॥ प्रार्थित अस ॥ ५१ ॥ सालिया हि कार्य सिध्दी ॥ सेवे सिन के आ
वधी ॥ स्वभाविक भजन विधी ॥ भजन असे ॥ ५२ ॥ जिथें दुजे नायक ॥ तेथें काये सें वेचे सुख
ह्मणाल तरिक वतुं ॥ ऐसे आहे ॥ ५३ ॥ चराचर पणाचा सोहळा ॥ वोसरो निजा पेयाचि
काला ॥ परि भोगिले पण वेलो वेलो ॥ सोहले विण भोगि ॥ ५४ ॥ रणि सुराचि ख्याति ॥ होये

॥ ८ ॥

॥ ८ ॥

कु

(११)

रणभुमिसमाप्ती॥ तरिविजये श्रीये चिकिर्ति॥ रणे विण भोगि॥ ५५॥ पुरुषविशेष सिमन प्रा
प्ती॥ कामिनी लोहे गर्भसंभुति॥ नीत्यसंगे विण गर्भा चिकिर्ति॥ मिरविजगि॥ ५६॥ सतरा विचें
अमृतपांन॥ करितोचि जाणे जाणा॥ तेथे आ पुलिगोडि आपणा॥ भोगिजे जैसि॥ ५७॥ तैसें
भज्य भजकु भजना॥ कांपुज्य पुजकु पुजना॥ नुरो निर्यांगु रुचराणां॥ सजन आहे॥ ५८॥ जैसि
चोराचि माये॥ प्रकट रडों न लाहे॥ परिआतुं या आंतु होये॥ उकसा बुकसि॥ ५९॥ कांचै रिति
गर्भाचे पोटी॥ बाहिर उमसां ने दिगोठि॥ संभवले आहे पोटी॥ हे ते चि जाणें॥ ६०॥ विसांचें मा
रकल जैसें॥ विशा आगी बाहीर न दिसे॥ परित्या माजितें असे॥ तडुपेंचि॥ ६१॥ तैसि गुरुभक्ति
भावना॥ आतलें ने दितां मना॥ अखंडें भजना॥ भजतुचि असे॥ ६२॥ आगाजीये ते ह्मण
तिमाया॥ जे कासे निहिनये आया॥ पाहे जातां विधातया॥ वक्ती नये॥ ६३॥ संत ह्मणो तरि न
दिसे॥ असंत ह्मणों अभासे॥ नावरुपाचें पिसें॥ लाविजे जगा॥ ६४॥ संभ्रमांचें दानुण॥ दोरा
आंगि सर्पपणें॥ कां न सतां विजाण॥ छाया पुरुषगगनि॥ ६५॥ जैसि जडलि विव्योमां॥ नसति

(10)

॥९॥

विभासेनिलीमां॥ कांसुर्यवीबीकालिमा॥ नार्थालिचिदिसे॥ ६६॥ तैसिनार्थालिचिअवि
द्या॥ नासावयाप्रबोधा॥ धीवसानवेचिसदां॥ सीणतातियोगी॥ ६७॥ आपुलिदेहादीमानं
ता॥ तोमायचेस्वरूपमुख्यता॥ हेचिजीवाविबधता॥ निश्चयेसि॥ ६८॥ मायानीरसीनमीसा
चारा॥ ह्मणेंमायामोहिलानर॥ तोछोयेंचेंछेदावयाचिरा॥ शस्त्रघडि॥ ६९॥ शस्त्रेंचेउनि
छेदाविंवेगें॥ ऐसिमायाहातिंनलागे॥ नांहिह्मणतांलागे॥ हरिहरादिकां॥ ७०॥ दैविगु
णसमईगुणकार्या॥ सितुआह्मणेतैमममाया॥ अतिदुस्तरतरावेया॥ ब्रह्मांदिकांसि॥ ७१॥
ब्रह्माकरितांशुष्टिकर्म॥ स्वकंन्यादेखोनिउत्तम॥ सरस्वतिसिअकर्म॥ करूंधावे॥ ७२॥ जोकां
श्रेष्ठयोगियां॥ यासिवासिमोहिलेमाया॥ तोमाहूनीरुपेंविलया॥ ताकाह्मणेला॥ ७३॥ जो
कांविष्णुंत्रिकालशांनि॥ तोहिमायाव्यापुनि॥ वृंदेचास्मरानि॥ वीराह्यैयलवसवि॥ ७४॥ ऐ
सिहरीहरांमाया॥ दुर्जनखेंनयेचिआया॥ तेचिसद्गुरुकृपासालियां॥ उभिचिवीरि॥ ७५॥ गुरु

॥९॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com